

Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 4. szám

2010. április

A HAZA BECSÜLETE

Hallottam régebben egy kis történetet, ami arról szól, hogy két svájci illető vitatkozik a kávéházban, hogy mi is pontosan országuk elnökének a neve. Mert vannak olyan országok, ahol nincs így átpolitizálva az élet minden területe, mint nálunk, sőt polgárai még azt a luxust is megengedhetik maguknak, hogy elnökük nevét se ismerjék.

Magyarországon azonban egészen más a helyzet! Itt a közélet különböző eseményeivel kelünk és fekszünk. Az árnyékként minket mindenhova követő média állandóan sugározza a híreket, információkat, szükséges és teljesen felesleges dolgokat. A média manipulál, befolyásol, igyekszik elhitetni a pillanatnyi fontos üzenetet a fogyasztókkal. Többnyire nem a pontos tájékoztatás, ismeretbővítés, felvilágosítás a cél, hanem valamilyen háttérben meghúzódó erőcsoport érdeke. Nagy éleslátással, bölcsességgel kell rendelkeznie annak, aki ebben az információ dzsungelben tájékozódni kíván. Különösen fontos az eligazodás képessége most, a parlamenti választások előtt néhány nappal, mert egyáltalán nem mindegy, hogy kire adja szavazatát a felelős választó.

Ami a legfontosabb, hogy valamennyien menjünk el szavazni, mondjuk el véleményünket, éljünk a törvény adta jogunkkal. A választások végeredménye az egyének egyes szavazataiból áll össze, tehát a mienk is számít, a mi szavazatunk is nagyon fontos az ország sorsának alakulásában.

Sajnos nem állnak túl fényesen Magyarország dolgai. A gazdaság rossz állapotát a saját bőrünkön érezzük, sokan elvesztették munkájukat,

tömegek napi megélhetési gondokkal küzdenek, nincs jövőkép, rossz a hangulat és ami a legfurcsább az egészben, hogy nem lehet megmagyarázni miért van ez így. A környező országok mindegyike tudta kezelni a válságot, igyekezett megvédeni lakosságát a nagyobb megrázkódtatásoktól, a rendelkezésre álló forrásokat optimálisan használták fel. Nem kell szakértőnek lenni, hogy megállapítsuk hazánk nyomorúságos állapotát. Csak címszavak: szakadt utak, bezárt iskolák és munkahelyek, az egészségügy tarthatatlan helyzete, 4-es Metró, BKV, Balatonőszöd, 2006. október 23. és még sorolhatnánk. Egy háborút, vagy sáskajárást szenvedett ország képét mutatja szeretett hazánk. Nyugodtan kimondhatjuk: Elveszett a haza becsülete!

Április 11-én alkalmunk nyílik arra, hogy hazánk becsületének helyreállításában aktívan közreműködjünk.

Milyen szempontokat érdemes megfontolnunk a választás előtt? Milyen jellemzőkkel bíró pártra és jelöltre szavazzunk?

Szakértelemmel rendelkező

A kormányzás komoly munka, ami az elhivatottság mellett szakértelmet is igényel. A gazdasági, jogi és közéleti tapasztalat elengedhetetlen, hogy valaki szakszerűen végezze a kormányzati munkáját. Egy komoly párt, komoly szakértőkre, becsületes, jóra való emberekre bízva a létfontosságú munkát.

Hazáját és népét szerető

Más országban ez evidencia nálunk viszont nem lehet eléggé hangsúlyozni. Ha ilyen a kormányzat, akkor még a legnehezebb döntést is úgy hozza meg, hogy figyelembe veszi a legelesettebb rétegek elemi érdekeit. Jó lenne végre olyan politikusokat látni, akik valóban szolgálnak és nem zsákmánynak tekintik megbízatásukat. A közéletben dolgozó ember érezzen felelősséget a magyar emberekért határon belül és kívül.

Az egyházakat és híveiket nem ellenségnek, hanem partnernek tekintő

Magyarország jövő vezetői is Isten hatalma és uralma alatt lévő emberek, akik nemcsak választóiknak, hanem egyszer Istennek is elszámolnak szolgálatukkal. Az egyházak sokat tehetnek egy nemzetért, társadalmi, oktatási, szociális munkájukkal. Össze kell fogni ezeket az erőket, hogy még hatékonyabb lehessen a közjó szolgálata. Ebben az összefogásban a kormánynak fontos kezdeményező és szervező feladata van. Az országért és nemzetért aggódó hívő emberek pedig ne felejtsek el imádkozni a hazáért és vezetőiért.

Juhász Róbert

A GAZDAG IFJÚ

Lukács 18, 18-27.

A keresztyén ember számára egy örök kérdés, hogy hogyan éljük életünket úgy, hogy az kedves legyen Isten előtt. Ugyan az a kérdés fogalmazódik meg bennünk, ami megfogalmazódott a Gazdag ifjúnban, a Lukács szerinti főemberben: „Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”. Fontos kérdés, hiszen a mellett, hogy a világ részeként élünk, s így fontosak számunkra a minden embert foglalkoztató kérdések, keresztyén hitünkől fakadóan vágyunk arra, hogy megfeleljünk Isten elvárásainak, s így majd ha eljön az ideje, részesülhessünk az örök élet ajándékában.

A történetbeli ifjú számára is eleven volt ez a kérdés. Mint a Jézussal való beszélgetésből kitűnik, kora vallási szokásainak megfelelően megtett minden elvárhatót. Ahogyan ő maga is mondja, megtartotta és követte a vallási törvényeket és előírásokat. Mégis hiányérzete volt, keresett, érzete mindezek hiányos voltát. Így jutott Jézushoz, hogy választ kapjon szívből jövő kérdésére.

Jézus első válasza: Tartsd meg a parancsolatokat! Nem így hangzik el szó szerint, de ez a lényege, amikor Jézus felidézi a Tízparancsolat ígét. A második köztábla ígéi az embertársaink felé megnyilvánuló etikai alaptételeket fogalmazza meg – ezekre emlékezteti Jézus a kérdezőt.

Ebből az első válaszból nagyon fontos látnunk, hogy Jézus megerősítette a törvényt. Sem Jézus kortársai, sem mi, mai követői nem kaptunk felmentést a törvény betartása alól.

Időről időre felüti fejét az egyházban az a téves gondolat, tévtanítás, hogy a keresztyén embert már nem köti a Tízparancsolat. Mi nem az Ószövetségnek, hanem az Újszövetségnek a gyermekei vagyunk, így a törvény helyét a kegyelem vette át számunkra.

Jézus sehohol nem mondott ilyesmit. A törvény ma is érvényes, semmit nem veszített fontosságából. Jézus nem törölt el egy jótányit sem a tízparancsolat ígéiből, hiszen nem azért jött hogy eltörölje, hanem hogy betöltsse a törvényt. Azért, hogy visszaadja annak eredeti, Istentől rendelt fontosságát és értelmét.

A törvény Kálvin szavaival fék, zabola és tükör. Arra hivatott, hogy

visszatartsa a bűntől, helyes irányba tereljen és tartson, s mindezeket túl meg is merte senkíteni. Így belenézve bűnbánatra indítson.

Jézus első válasza tehát arra, hogy mi az üdvösség útja, ma is az, hogy tartsd meg a törvényt, kövesd Isten parancsát.

A második válasz már túllép az általános, minden emberre érvényes igazságon. Személyre szabott, az őt kérdező ifjúnak szól személyesen.

Az ifjú válasza a becsületes, tisztességes, törvénytisztelő ember válasza. „Ezt mind megtartottam ifjúságomtól fogva.” Itt megállva csodálkozunk rá erre az emberre, s vegyük komolyan az ő hitének mélységét és istenkeresését.

A Jézussal beszélgető ember a vallásos ember mintaképe. Teljes erejével azon volt, hogy mindent az előírások szerint tegyen, s ez az általános felfogás szerint sikerült is neki.

Jézus mégis lát ebben a látszatra tökéletes emberben valami hibát. Azt, hogy van valami, ami mindennél, így a hiténél is fontosabb számára: a vagyona. Fontos már most az ige kapcsán kijelenteni, Jézus nem a vagyon és gazdagság ellen beszél! Nem formálhatunk általános bibliai igazságot abból, hogy a gazdagság elválaszt Istentől. Sőt, felidézhetünk sok egyháztörténeti példát mélyen hívő gazdagokról, akik hűen szolgálták egyházukat, s jól használták vagyonukat.

Jézus hitbeli megújulást hirdetett, amiben az Istenhez tartozás áll a középpontban, s minden csak ez után jöhet. Így válaszában azért ítéli meg az ifjú gazdagságát és szólítja fel annak szétosztására, hogy immár semmi ne álljon közé és Isten közé, és teljes lényével követhesse őt.

Ha a magunk életét vizsgáljuk, vajon nehéz-e megtalálni benne saját „gazdagságainkat”. Isten a legfontosabb életünkben? Minden gondolatunkat, érzésünket, tetteinket az határozza meg, hogy Isten gyermekei vagyunk? Költői kérdések...

Mennyi minden lehet és van életünkben, ami megelőzi az Isten elsőségét. Család, egészség, karrier, siker és vagyon, hogy csak a leggyakrabban előfordulókat említsük.

Önvizsgálatra hív tehát minket Jézus második válasza, hogy saját életünkben

melyek azok a kötődések, amelyek elválasztanak minket Istentől, vagy legalábbis gyengítik a hozzá való feltétlen kapcsolatunkat.

„Akkor kicsoda üdvözülhet?” – teszik fel méltán a kérdést Jézus hallgatói. Ilyen tökéletes ember nincs, s talán nem is akarunk ilyenekké válni.

Minden reformációi emlékünnepen rossz szájjal éneklek Luther Márton híres énekének (390.) utolsó versszakát. „Kincset életet, hitvest, gyermeket mind elvehetik, mit ér ez nekik? Mienk a menny örökre.” Ezt énekelve szégyellem magam, hogy én nem így érzem, és háborgok, hogy nem is akarom így érezni. Mert bizony a család nekem olyan fontos, hogy nem hiszem valaha is el tudom, illetve el akarom érni ezt a hitbeli mélységet. S már meg is találtuk az én „gazdagságomat”.

„Ami lehetetlen az embereknek, az Istennek lehetséges.” Jézus harmadik válasza tárja fel előttünk Isten kegyelmének nagyszerűségét és végtelenségét. Vannak dolgok, amikre mi nem vagyunk képesek. Vannak dolgok, melyek meghaladják erőnket, túllépnek emberi korlátainkon.

S itt lép be Isten kegyelme. Mert ő tudja mire vagyunk képesek, mi várható el tőlünk.

A reformáció korának csodálatos újrafelismerése volt, hogy az üdvösséget elérni saját erőből, jó cselekedetektől, érdemeket felmutatva nem lehet. *Sola fide, solus Christus*. Egyedül hit által, csak Krisztusért. Mert a tökéletes bűnös ember saját erőből mindig tökéletes és bűnös marad. Csak Isten kegyelme, csak Krisztus váltsága tehet minket alkalmassá arra, hogy Isten színe előtt megálljunk, hogy az üdvösséget elnyerhessük. Általa viszont elnyerhetjük – ingyen, kegyelemből. Hiszen ezért jött el Jézus ebbe a világba. Mert „ami lehetetlen az embereknek, az Istennek lehetséges.”

Kedves Testvéreim! Jézus ma is megszólít és hív bennünket. Hív, hogy tartsuk meg a Törvényt, kövessük Isten parancsolatait teljes odaszánással! Hogy vizsgáljuk meg hitünket és ne engedjük, hogy bármi elfoglalja Isten elsőségének helyét. S végül, ha rádöbbenünk, hogy ha teljes erővel próbáljuk, akkor sem sikerül tökéletesen mindezeket elérni, akkor leboruljunk Isten előtt. Ámen.

Sugár Tamás

MAGYARSÁG, HAZAFISÁG, NEMZETTUDAT

**GONDOLATOK MÁRIUS IDUSÁ-
RA OLYAN „ELAVULT” FOGAL-
MAKRÓL, MINT MAGYARSÁG,
HAZAFISÁG, NEMZETTUDAT...**

Minden tavasz a teremtett világ újjá-
születésével együtt jelenti reménysége-
ink újjászületését. 1848 tavaszán, 160
esztendeje mi, magyarok igazán nagy-
nak mondattunk, és hosszú évtizedek
óta várjuk, hogy ismét nagyra lehes-
sünk...

Széchenyi István szavai a mának is
szólnak: „A nemzet nagyságának alapja
mindig csak magában a nemzetben
van. Élünk még, nem vagyunk a holt
nemzetek szerencsétlen, rothadt tagjai.
Hibáink sokak, de erőneink többek. S
ha magunkban hordozzuk a hibákat,
egyszersmind magunkban hordozzuk a
feltámadás erőit is. A jövőért való harc
csak Istenbe vetett bizodalommal
lehetséges.”

Mik voltak 1000 esztendő, a 48-as
szabadságharc, a sok hányattatás között
a megmaradást biztosító kulcsszavak,
melyek hitet, reményt, élni akarást ad-
tak? –Szabadság, egyenlőség, testvéri-
ség, haza és haladás, magyarságtudat,
hazaszeretet, egymásért való felelős-
ségvállalás, küldetéstudat, s nem utolsó
sorban a hit.

S mivé lettek a hajdan életet jelentő
fogalmak? Mit okozott hiányuk? A
XX. Század gondolkodóitól néhány
idézet megvilágítja ezt: „Beteg lelkiüetű
ország.” „Mint egy egérrágta, foszló
zsákból folyik, szakad, ürül ki a ma-
gyarságból az ember, az érték...” „nem
merünk ...magyarnak mutatkozni...”
Olyan terhes magyarnak lennünk, hogy
inkább feladjuk magunkat”

A költő Wass Albert így fogalmazza
ezt meg: „Nemzetemet dúlta már tatár,
harácsolta török, uralkodott fölötte
oszlák, lopta oláh, rabolta cseh. Min-
den szomszédja irigyelte mégis, mert
keserű sorsa istenfélő nemzetté ková-
csolta. Becsület, tisztesség, embersze-
retet példaképe volt egy cédá Európa
közepén! Milyenné lett most? Koldussá
vált felszabadult honában, züllött ide-
gen eszmék napszámosa! Megtagadva
dicső őseit,Ébredj, magyar!”

De mi is a magyarság? Mondhatjuk
adottság, eleve elrendelés, sors: éssze-
rűtlen, vitathatatlan, műveltség, lelki-
ség. Lelkiség, azaz magamévá teszem
hagyományait, győzelmeit, bukásait,
vállalom jövőjét, azaz öntudat/

nemzettudat/. S ami a múltat a jövővel
összeköti, az a ma egyáltalán nem diva-
tos szó, a magyarság= küldetés, mely
kötelezettségeket jelent.

Hogy fogalmazza ezt meg Illyés Gyula
1939-ben? „A magyar az, aki bátran
szembe néz a nép bajaival: a nemzet-
fejlődés akadályai. Aki a szabad-
ságot ma is minden téren meg akarja
valósítani. Aki a népnek műveltsé-
get, egészséget, jólétet akar. Aki egy
nyomorult, éhező vagy jogfosztott
láltán magát is sértve érzi emberi,
magyari mivoltában.”

S mit tehetünk, mi, hogy nemzetünkre
is a tavaszi nap új életet adó meleggel
ragyoghasson?

Fohászkodhatunk Vörösmarty szavai-
val:

„Mindenható egység Istene
Ki összetartod a világokat,
Engedd, hogy bármi sorsnak ellene
Vezessen egy nemes s nagy gondolat
Hogy nemzetünk minden nyomára
Ragyogjon emberméltóság sugára.”

Pungurné Császár Judit

REFORMÁTUSOK A DUNA MENTÉN

Március 13-án az ácsi gyülekezet kis
csoportja Budapestre kirándult. Tizen-
egy érdeklődő testvérünkkel a Buda-
pesti Történeti Múzeumba tartottunk.
A Kálvin-év kapcsán itt egy kiállítást
rendezett a Dunamelléki Egyházkerü-
let, melyben a reformáció magyaror-
szági terjedésétől kezdődően a mai
napig mutatták be a dunamelléki refor-
mátusok életét. A hűvös idő ellenére
nagy lelkesedéssel ballagtunk a várban
a múzeum felé, ahol hamarosan vissza-
csöppenhetünk hazánk évszázadaiba.

A belépéskor egy úrvacsorai kehely,
kenyérosztó tányér és egy Vizsolyi
Biblia jelezte a legjellemzőbb reformá-
tus légkört. A kiállítás kilenc termében
részletes és érdekes leírások mutatták
be a reformációt, a református egyhá-
zat és a dunamelléki kerületet az érde-
klődőknek. Olyanok is megérthették a
szöveget, akik nem reformátusok, de
nekünk is jó volt bizonyos dolgokat
helyretenni, újra felidézni. Minden
látott és átélt dolgot nem lehet –nem is
kell- leírni. De bizonyára emlékezetes
marad mindenkiben Szenczi Molnár
Albert Bibliája, amelyet egykor Rotter-
dami Erasmus használt, a tinnyei temp-
lom mennyezetének kazettái, Ráday
Pál és felesége arcképe, Török Pál püs-
pök palástja, illetve Zsindelyné Tüdős
Klára gyönyörű női ruhái. Még a nagy
gyülekezeteket is magunk elé képzelve
elképedtünk egy-egy úrasztali bortartó
kanna méretén, vagy a ragyogó ötvös-
művészeti remekek: az úrasztali
kelyheken, kenyérosztó tányérokon,
keresztelő készleteken. Templomok
tervrajzai, református nagyjaink arcké-
pei, iskolák egyenruhái, diakonissza

öltözetek mind megállásra készítettek.
A diakonissza ruhák előtt állva eszünk-
be jutott a kalasszikus regény és film,
az Abigél. Valakinek eszébe jutott,
hogy a színésznők egyszer nyilatkoz-
tak: a felvételekkel idős diakonisszák
öltöztették fel őket, és mondták el,
miként kell egy-egy ruhadarabot fel-
venni, hordani...

A kiállítás a múltat a jelenig vezette:
egy mai gyülekezet tagjait bemutató
tablóval zárult. Mégis, a jelent a vi-
szonylag sok fiatal jelenti: a tárlók közt
kézen fogva sétáló ifjú pár, az ide-oda
szaladó és szüleit hívó gyerekek, a
református énekek hangfelvételét el-
mélyedve hallgató kislány... Jó volt
látni, hogy sokan voltak a termekben,
és sokakat megérintett a kiállítás mély-
sége. Mi is jobban megismertük ma-
gunkat, egyházunkat, múltunkat, érté-
keinket.

Gerecsei Zsolt

DIAKÓNIAI NAP

Április 17-én kerül sor a diakóniai
napra a dunaalmási gyermekotthon-
ban.

Az otthon idén ünnepli fennállásának
100. évfordulóját. Ebből az alkalom-
ból 100 facsemetét szeretnének elül-
tetni ezen a napon.

GYÜLEKEZETI EBÉD

ASSZONYKONFERENCIA

Talán furcsának tűnik a kedves olvasó számára, hogy egy novemberi eseményről most tudósítunk. Az írás természetesen korábban megszületett, azonban az Internet furcsaságai miatt most jutott el szerkesztőséghez. Amiért mégis leközzöljük, éppen az amiért az újságunkat létrehoztuk. Tudjunk egymás dolgairól, adjunk hírt magunkról és gyülekezetünkről. A történet meg éppen arról szól, hogyan találhatunk új közösséget, hogyan tehetünk gyülekezeteink fejlődéséért. Mennyi jó és követendő példa lehet amiről mi szívesen tudósítunk.

A szerkesztő.

2009. november 21-én talán egy hagyományt teremtettünk. Tudtam róla, mégis kellemes érzés kerített hatalmába, mikor elolvastam a tiszteletes asszony által küldött e-mailt, ami egy meghívót tartalmazott. A rédei református gyülekezet aktív, a gyülekezetért tevékenykedő tagjaival eltöltendő közös délelőttre és az azt követő ebédre szóló meghívás. Jól esett, hogy ránk is gondoltak. Jólesett, hogy valahol számon tartanak, szükség van a munkánkra, mint ahogy ugyanezt érezhették mindazok, akik szintén személyes meghívást is kaptak erre az alkalomra.

Tartalmas programot ígért a meghívó, így a férjemmel együtt eldöntöttük, hogy mindketten elfogadjuk a meghívást. Mire megérkeztünk már sok ismerős ült a napközi otthonban megterített asztalok mellett. Mindnyájan ilyen vagy olyan módon, de gyülekezetünk életének segítői, támogatói.

Meghívott vendégek is voltak köztünk: a szoládi református gyülekezet fiatal lelkésze, Hajdú Zoltán Levente és felesége, a gyülekezet gondnoka és egy, a gyülekezethez nemrég csatlakozott hölgy, Kóborné Oláh Erzsébet. Bemutatkozásuk után, a Szoládon, ebben a mintegy 600 főt számláló, a Balatontól néhány kilométerre lévő, kis faluban folyó gyülekezeti életéről beszéltek. A fiatal lelkészt hallgatva arra gondoltam: „De jó, hogy itt vagyok!” De jó, hogy a mai pesszimista világban ilyen fiatalok is vannak! Hajdú Zoltán Levente hite, lelkesedése, ahogy arról beszélt, miként

teremtett szinte a semmiből egy eleven, élő, energiától duzzadó közösséget, magával ragadta a hallgatóságot. Ekkora erőt, energiát csak az Istenbe vetett hit által nyerhet az ember! Mind a négyükből sugárzott a szeretet, ahogy elmondták, mi mindent tesznek a gyülekezetükért, gondolnak gyerekekre, fiatalra, időse egyaránt. Programok szervezésével erősítik közösségüket; látogatásokkal, gondoskodással, lelki támogatással segítik egymást. Érezhető volt a lelkészü felé áradó szeretet és tisztelet, akinek vezetésével, a szinte „halott”, lelkész nélküli gyülekezet, példaértékűvé vált, amelyhez szívesen csatlakoznak más helységek reformátusai is. Együttérzéssel hallgattuk a könnyeivel küzdő Erzsike elbeszélését tragédiájáról és arról, hogyan találta meg a szoládi lelkészt, és általa egy új közösséget és barátokat, akiknek segítségével rendeződött az élete, visszatért az Istenbe vetett hite.

Az egyenesen Budapestről, később érkező, 18 éves zeneakadémiai növendék, Simon Dorottya elmondta, miért döntött úgy, hogy most lekonfirmasiál és a református egyház tagja lesz. Miként jutott el hozzá a szoládi lelkész és az általa tartott konfirmációi hittanórák híre.

Szinte érezni lehetett a belőlük áradó erőt, szeretetet és mélységes hitet. Amikor arról beszélünk, milyen egoista, befelé forduló, csak magával törődő lett napjaink embere, nagyon üdítő volt ennek az ellenpéldáját látni. Szinte szívtuk magunkba a belőlük áradó optimizmust és hitet! Arra gondoltam őket hallgatva, amíg vannak ilyen emberek, addig van remény! Az emberben lévő alapvető vágy, a közösséghez való tartozás vágya, Isten közösségéhez tartozni, tevékenykedni, továbbra is él és eleven. Erről győzött meg ez a szombat délelőtt is, amit egy jóízű, finom ebéddel és azt követő beszélgetéssel zártunk.

Köszönet érte a szervezőknek, fiatal lelkészpárunknak Barta Zsoltnak és feleségének, Líviának. Isten adjon nekik erőt és egészséget, hogy továbbra is hasonló energiával, szeretettel és hittel vezethessék gyülekezetünket, mint ahogy eddig is tették.

Budáné Molnár Erika

2010. március 6-án Naszályon asszonykonferencián vettünk részt többen is Dadról. A művelődési ház az Istentisztelet alkalmából zsúfolásig megtelt, amiért Istennek legyen hála. A konferencia témája: Szolgálat női szemmel.

Bennem ez a konferencia ilyen gondolatokat keltett: Milyen gyorsan forog az idő kereke, ismét Nagyhet közeledik, hiszen bőjt negyedik vasárnapja van. Jézus Krisztus megy a szenvedések útján, értünk gyötörődik véres verejtékkel. Készül a kereszthalálra. Megcsúfolják, leköpdösik, megostorozzák, tövisből font koronával megkoronázzák, keresztre feszítik. Mindezt némán tűri el. Érttem és értünk. Vajon mi mit teszünk érte? Tudjuk-e egymást szeretni? Egymás terhére hordozni? Tudunk-e egymásért imádkozni?

Sárköziné Csonka Zita számolt be a dadi gyülekezetben az asszonyok által végzett munkáról. A bevételekből a dadi iskola diákjai részére kirándulásokat, táborokat rendeznek. Isten áldása legyen az asszonyok, lányok további munkáján.

Csonka Dezsőné Dad

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezel vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítványnak** adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvesz adód egy százaléka a “nagy kalapban”.

A kuratórium.

1%

ÜNNEPI ISTENTISZTELET ÁSZÁRON

Vajsné Fazekas Ibolya ászári lelkész szervezésében ünnepelhettük meg az idén is nemzeti ünnepünket Isten jelenlétében. Az ünnepi istentiszteleten Vancsai József evangélikus lelkipásztor hirdette az igét. Kitartás, állhatatosság, hűség! - ez vezérelte a szabadságharcot, az akkori nemzedéket. Isten is kitartó, következetes hűségre kér bennünket a hit által a jelenben is. Ehhez az ígéhez kapcsolódott Pungorné Császár Judit lelkész-tanár ünnepi megemlékezése.

Istentisztelet után a helyi temetőben történt koszorúzás Árvai József polgármester úr szavaival.

Kozma Kálmánné

VÁLASZTÁSI KÖZLEMÉNY

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház a 2010. évi parlamenti választásokon való részvételre hív fel minden jóakarátú embert.

Ha komolyan vesszük állampolgári felelősségünket, négyévente nem csak lehetőségünk, hanem kötelességünk is, hogy döntésünkkel tudatosan befolyásoljuk hazánk életét, mindennapi boldogulásunk lehetőségét. A jelenlegi aggasztó társadalmi és gazdasági helyzetben különösen is fontosnak tartjuk, hogy körültekintően a jelöltek célkitűzéseit megismerve döntsünk. Javasoljuk, hogy a különböző pártok és jelöltek programjában azokat az elemeket keressük, amelyek a társadalom alapvető összetartó erőinek – a családnak, a

helyi közösségeknek és egész nemzetünknek – életét és fejlődését segítik.

Meggyőződésünk, hogy jelen elesettségünkön csak felelős, értékek alapján gondolkodó és cselekvő áldozatvállalással tudunk segíteni. Ezért kérünk mindenkit: a hangzatos kampányígéret és indulatos kommunikációs megoldások mögé nézve olyan jelöltet, jelölteket támogasson, akik személyiségükben és elkötelezettségükben is annak reménységét hordozzák, hogy Magyarországon erősödhet a jogállamiság, csökkenhet a korrupció, növekedhet az egymás iránti bizalom.

Reméljük, hogy mind a választás menete, mind a választás végeredménye mindannyiunk épülését és erősödését szolgálja.

Budapest, 2010. március 4.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
Magyarországi Református Egyház
Magyarországi Evangélikus Egyház

HEIDELBERGI KÁTÉ

11. KÉRDÉS: De hát Isten nem irgalmas?
Bizonyára irgalmas, de igazságos is. Ennélfogva igazsága megköveteli, hogy az ő szent felsége ellen elkövetett bűnt méltó, azaz testi és lelki örök büntetés sújtsa.

12. KÉRDÉS: Mivel tehát Isten igazságos ítéletéből ideiglenes és örökké tartó büntetésre vagyunk méltók, miképpen szabadulhatunk meg a büntetéstől, és juthatunk ismét kegyelembe?
Isten azt akarja, hogy igazságosságának elégtétel adassék.
Ezért nekünk tökéletesen meg kell fizetnünk, vagy saját magunk erejéből, vagy más által.

13. KÉRDÉS: Mi magunk képesek vagyunk-e a megfizetésre?
Semmiképpen nem, sőt inkább napról napra növeljük tartozásunkat.

HATVAN ESZTENDŐ

"Utaid Uram mutasd meg!, a 25. zsoltár második versszakával, 1950. március 21-én Császáron a református templomban indította el közös életünket a lelkész úr.

Azóta 60 éven át együtt járjuk utunkat örömben és bánatban egyaránt. Három gyermekünk született, de az Úr egyet visszakért tőlünk három hónaposan. Nagyon fájdalmas volt. Később jöttek az unokák, akik sok örömet szereznek nekünk. Hat unoka és három dédunoka vesz körül szerettel bennünket.

Az utunk már rögössé vált. Jöttek be-

tegségek, a műtétek sorozatai, de a Jó Isten mindezeket átsegített minket.

Egyszer Borsos Tiszteletes Asszony azt mondta, hogy nemcsak imádkozni kell, hanem kérni is kell az Urat, hogy segítsen, minket megsegített.

A legszomorúbb az volt közös életünk során, mikor a papa kerekesszékre került. A család szeretete átsegítette ezen a nehézségen.

Kérjük a Jó Istent, ha véget ér az utunk, békességgel fogadjon be minket az örök hazába. Amen

Pordán Zsigmondné

A VIRÁGVASÁRNAPI KIRÁLY

A Messiás-király három évig munkálkodott a földön. E rövid idő alatt játszódtott le a Biblia tanítása szerint a világ és az emberiség történetének legnagyobb eseménye. Nyilvánvalóvá, láthatóvá és tapasztalhatóvá lett Isten szeretet-királysága, Isten idvezítő szeretete.

A Messiás-Király megmutatta, hogy hatalma van mindenek felett; hatalma van a bűnök felett, amiket megbocsátott. Hatalma van a betegségek felett, amiket meggyógyított. Hatalma van a természet felett, melynek parancsolt úgy, hogy szavára a szelek elcsendesedtek, a háborgó tenger elsimult. A víz borrá változott. Hatalma van a gonosz lelkeken, amelyeket kiűzött.

Hatalma van a halálon is, mert a halottakat feltámasztotta. Hatalma isteni hatalom, ezért vette körül a csodák özöne.

Hatalma szeretethatalom, mellyel mindig az emberek javát szolgálta és munkája. Annyi jót senki sem cselekedett az emberekkel, mint Ő. Annyi segítő részvétellel senki sem hajolt le hozzájuk, mint Ő. Nem véletlen, hogy a szegények sokasága vette körül. Lelki gazdagságuk természetesen vonzotta őket

Jézushoz, és Jézust is hozzájuk.

Életének legkiemelkedőbb eseménye a megváltás volt. Életét áldozta oda az emberekért, akiket Isten szeretetével szeretett.

A Messiás-Király tehát minden tekintetben különbözött a földi királyoktól. A legnagyobb szegénységben született. Életében nem neki szolgáltak, hanem Ő szolgált mindenkinek. Alázatosan megmosta még a tanítványok lábait is, hogy példát adjon örök időkre követőinek.

Egyetlen egyszer jelent meg király módjára; amikor utoljára vonult be Jeruzsálembe. Ezt két okból tette: először is beteljesítette a próféta jóvendölését (Zakariás 9,9). Másrészt eloszlatta népének a Messiás királyságáról való téves és hamis reményét.

Ekkor tűnt ki, hogy a választott nép jó része nem lelki, hanem földi királyt várt a Messiásban. Nem a bűnöktől, hanem az ellenségtől való szabadulást remélte tőle. A választott nép ősi lázadása még mindig nem ért véget. Megújult formában tovább is kísértett. Isten királysága helyett földi királyságot akartak.

A virágvasárnapi tömeg is földi király-

ként ünnepelte Jézust. Hozsannázva kísérté Jeruzsálembe. Képzletükben megelevenedett Dávid egykori fényes királysága. Szinte látták, hogy az most Krisztussal, a Dávid fiával újra feltámad. Sőt még dicsőségesebb lesz; az egész világra kiterjed.

Reménységükben hamar csalódtak. Jeruzsálembe érkezve Jézus nem a királyi palotát foglalta el, hanem a templomot tisztította meg. Zakariás próféta így jóvendölte: „Örülj nagyon Sionnak leánya, örvendezz Jeruzsálem leánya! Íme jön néked a Te királyod: igaz és szabadító Ő, szegény és számárháton ülő, azaz nőtény számárnak vemhén.”

„A nagy király jön: Hozsánna! Hozsánna!

Zeng e kiáltás előtte, utána.

Zöld ágakat szeldelnek útjára,

Békességet hoz népe javára.

Áldott aki jön az Úrnak nevében

Általa léptünk az Isten kedvébe.

Békesség ott fenn a mennyországban,

Áldott az Isten a magasságban!”

(331. Dicséret)

Somogyi Györgyné, Dad

A POZBAI GYÜLEKEZET LÁTOGATÁSA

Ez év március 15-én a nagyigmándi gyülekezet vendégül látta a pozbai gyülekezetből érkező, mintegy negyven főnyi delegációt.

Gyülekezeteink kapcsolata nem nyúlik még régre vissza, hiszen 2009 nyarán érkezett először érdeklődő küldöttség a felvidéki Pozbáról, hogy felkeressék Szentkúti Kiss Károly sírját, aki 1888-tól volt a Nagyigmándi gyülekezet lelkesze, előtte pedig Pozbán szolgált. A látogatás sikeres volt, hiszen túl a sír megtekintésén egy gyülekezetek közötti kapcsolat is elindulhatott, melynek keretében a nagyigmándi reformátusság meghívást kapott a pozbai gyülekezet reformációi ünnepségére.

Ezt a meghívást próbálta viszonzni a nagyigmándi egyházközség, amikor nemzeti ünnepünkre meghívtuk a pozbai testvéreket. Együtt vehettünk részt a nagyon jól megszervezett és színvonalas községi megemlékezésen a református templom melletti Vértanúk terén, majd ezt követően elhelyeztük a megemlékezés virágait a két

csákberényi mártír lelkész, Mansbart Antal és Szikszai János sírjainál, a római katolikus temető kertben.

Természetesen a nap folytatásában lehetőség nyílt rá, hogy a pozbai testvérek megnézzék templomunkat, és együtt kimentünk a Szentkúti sírhoz is, melyet

pozbai testvérek megkoszorúztak.

A finom ebéd és kellemes baráti beszélgetések tették teljessé a találkozás örömet. Nagy öröm volt újra találkozni a még nem túl régi, de annál kedvesebb pozbai barátainkkal.

Sugár Tamás

Baráti beszélgetés a felvidéki testvérekkel

GYEREKSAROK

Gondolkoztál már azon, hogyan halt meg az Úr Jézus Krisztus?

Talán nem is tudod, hogyan halt meg az Úr Jézus, vagy egyáltalán miért kellett egy tökéletes embernek meghalnia. Az Úr Jézust a Golgota hegyére vitték, hogy ott keresztre feszítsék. A katonák szögeket vertek Jézus kezébe és lábába, majd keresztre feszítették. Az emberek kigúnyolták, és rettenetes dolgokat mondtak neki. Micsoda fájdalmakat és szenvedést kellett elviselnie! Egész teste vérzett.

Mikor az Úr Jézus ott haldoklott a kereszten, Isten az egész világ bűnét ráhelyezte: minden gyűlöletet,

hazugságot, gyilkosságot és gonoszságot, amit valaha elkövettek, az Úr Jézusra helyezett. Az Úr Jézus nem érdemelt halált, hiszen nem volt bűne. Helyetted függött a kereszten!

„Vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat” — olvashatjuk a Bibliában (Zsidók 9,22). Ha az Úr Jézus Krisztus nem adta volna drága véréért, hogy a büntetésünket magára vállalja, ma nem kaphatnánk bocsánatot a bűneinkre.

Déltájban, amikor az Úr Jézus a kereszten függött, sötétség borította be az egész országot. Jézus felkiáltott: „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*” (Máté 27,46) A tökéletes, szent Isten nem nézhette a tömérdek bűnt; elfordult a Fiától.

Később Jézus így szólt a kereszten: „*Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet!*” Az Úr Jézus Krisztus meghalt. A katonák közül az egyik, aki mindent látott, így kiáltott: „*Bizony, Isten Fia volt ez!*”

Amikor Jézus a kereszten magára vállalta a bűn büntetését, minden feltételt teljesített ahhoz, hogy Ő legyen a Megváltó.

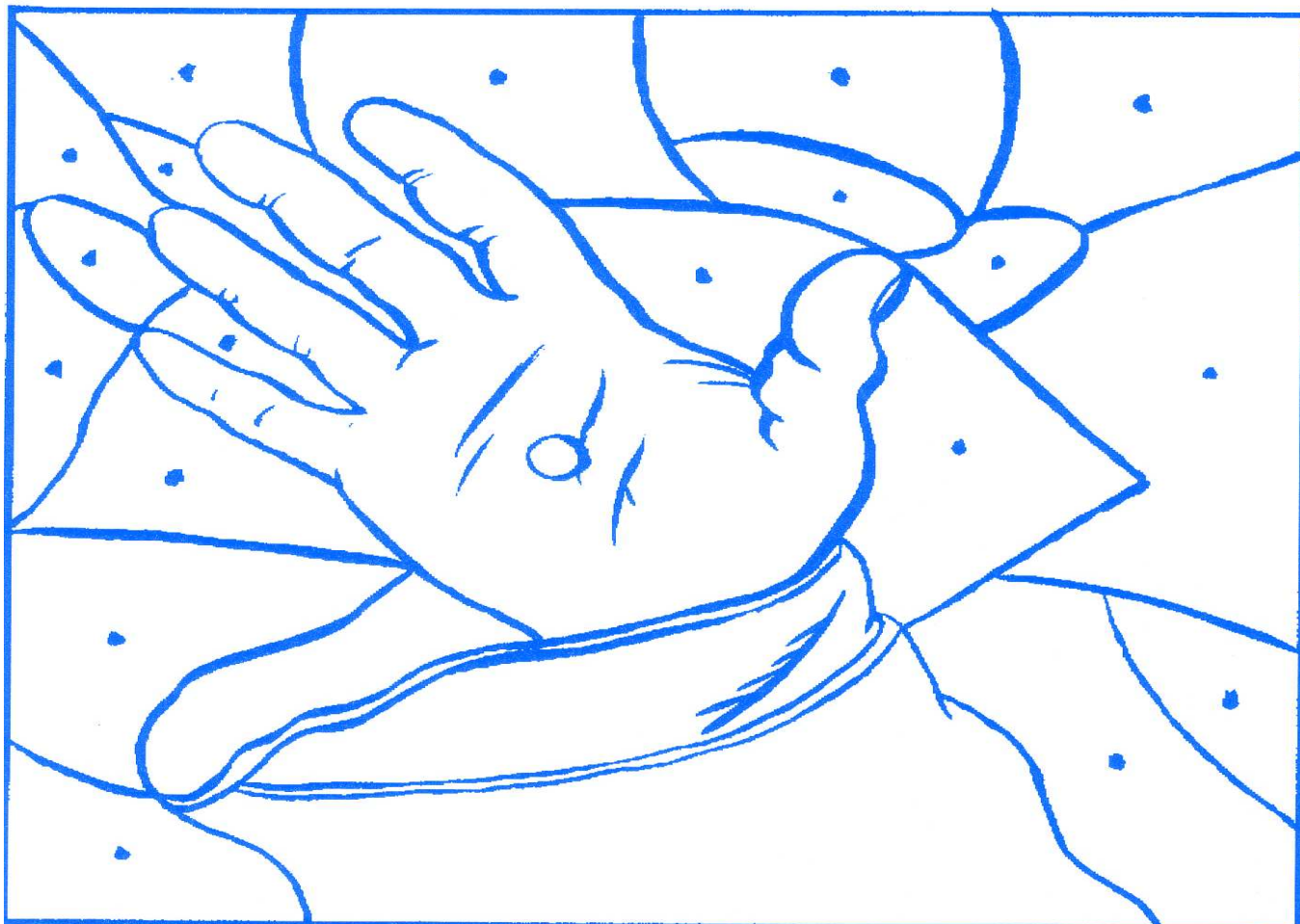
„*Azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk*”
(2Korintus 5,21).

Kovácsné Gombos Tímea, Dad

Gondold meg!

Előfordult már veled, hogy magadra akartad vállalni egy barátod helyett a büntetést, mert nagyon szeretted, és nem akartad, hogy ő szenvedjen? Ezt tette Jézus érted!

Színezd ki a pettyel megjelölt részeket.

IV. PÁLÓCZI HORVÁTH ÁDÁM SZAVALÓVERSENY

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

A rendezvényt **2010. április 23-án, péntek délelőtt 10.** órakor tartjuk **Császáron** a református templomban. A **zsűri elnöke Császár Angela** színművésznő lesz.

alsósoknál: szabadon választott vers

5-6.osztály: szülőföld, hazaszeretet

7-8.osztály: Pálóczi Horváth Ádám és kortársai (a magyar felvilágosodás irodalma, Kb. 1750-1820)

Jelentkezni levélben, telefonon, emailben az én címemen lehet (Ács, Fő u. 71, 34/ 385-415, ill. acsrefe@freestart.hu) április 10-ig, a név, a település, az osztály, a költő és a vers címének megadásával.

Ács: Megkeresztelték: Nyéki Márton Istvánt,
Urunkhoz tért: özv. Pápai Lászlóné

Bakonysárkányon

konfirmált: Komán Anna Mária

Dad: végső búcsút vettek Bán Dezsőtől

Kisbér: megkeresztelték: Ódor Zsoltot,
Billig Péter Róbertet, Röffler István Józsefet és
Mayer Marcellt.

Nagyigmánd: Megkeresztelték: Nyitrai Nórát,
Joó Zétény Boldozsárt és Román Lászlót

Urunkhoz tért: Balla Józsefné,
Sebestyén Józsefné, Császár Józsefné és
Tóth Ferenc Józsefné

ISTENTISZTELETEK HÚSVÉTKOR

	Nagypéntek	Vasárnap	Hétfő
Ács	10.00 és 18.00	10.00 Úrv. 18.00	10.00 legátus és 18.00 15.00 Pénzszedésben
Ászár	18.00	10.00 Úrv.16.00 leg.	10.00
Bana	9.30	9.30 Úrv. legátus	9.30
Bábolna	17.00	11.00 Úrv. legátus	11.00
Bokod	17.00	9.00 Úrv. legátus	9.00 legátus
Császár	18.00	10.30 Úrvacsora	10.30
Csép	15.00	9.00 Úrvacsora	
Dad	10.30 és 18.00	10.30 Úrv.15.00 leg.	10.30 Úrv. és legátus
Ete	18.00	11.00 Úrv.leg. 14.30	11.00 Úrv.leg.14.30
Kisbér	9,30	9.30 Úrv.18.00 leg.	15.15
Kisigmánd		11.00	11.00
Nagyigmánd	10.00	10.00 Úrvacsora	10.00 legátus
Kömlőd	10.00	10.00 Úrvacsora	10.00 legátus
Környe	9.00	9.00 Úrvacsora	9.00 legátus
Oroszlány	14.00	14.00 Úrvacsora	14.00 legátus
Vérteskethely	17.00	9.15 Úrvacsora	9.15
Réde	10.00 és 18.00	10.00 Úrvacsora és 14.00	10.00 Úrvacs. és 14.00 legátus
Száksszend	9.00	9.00 Úrvacsora	9.00
Tárkány	14.00	14.00 Úrv. és legátus	

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár,Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Száksszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641